בת קול יש אומרים שלא היו שומעין קול היולא מן השמים אלא
מתוך אותו קול יולא קול אחר כמו פעמים שאדם מכה
בכח ושומע קול אחר היולא ממנו למרחוק ואותו קול היו שומעין לכך
קורין אותו בת קול: **מפני** הדרכים והגשרים • והאי דלא תשיב
ג' סימנין דלקמן משום דעל שניים
מהן מעברין אבל הני תפיש אחד
מהני מעברין וכבייתא דבסמוך גבי
גדיים ועגלים וגוזלות שלא פרחו ממי
לא תשיב להו משום דאהכך דבסמוך
אפי' אשנים מהם אין מעברין עליו
אלא שעושין אותו סמוך עם אחד מג'
סימנים: **ומפני** גליות ישראל
שנעקרו ממקומן • משום דאהך דיתבי
בא"י אין צריך לעבר דאפי' האחרון
יכול להגיע מר"ח ניסן עד פסח
כדתניא פ"ק דתענית (דף י:) גבי
שאלת שמים מ"ז יום אחר הגשם כדי
שיגיע האחרון שבישראל לנהר פרת:
רשב"ג אומר חדש • הכא משמע
דאחדש סתם הוא חדש
חסר וכן בפרק המדיר (כתובות דף
עח:) גבי חדש מנא ואחדש חסר
אוכא ביניהו וקשה דבסוף התולין
(יבמות דף מח: ופס) אמרינן ירח
שלשים ימים שלשים וכן בפרק קמא
דמיר (כי: ופס) פריך ואימא שלשים
דכתיב עד חדש ימים וי"ל דלשון
תורה למד ולשון חכמים לחוד אי"ל הכא
ובהמדיר דקאמר ת"ק שלשים מוכחא
מילתא דאיך תנא חדש חסר:
(ועי"ש תוס' כתובות שם ד"ה רבי):

ממעטני

במזומנין לה מעשה ברבן גמליאל שאמר
השבימו לי שבעה לעלייה", השכים ומצא
שמונה אמר "מי הוא שעלה שלא ברשות
יחיד" *עמד שמואל הקטן ואמר "אני הוא
שעליתי שלא ברשות ולא לעבר השנה
עליתי אלא ללמוד הלכה למעשה הוצרכתי"
אמר לו "שב בני שב ראויות כל השנים כולן
להתעבר על יחיד אלא אמרו חכמים אין
מעברין את השנה אלא במזומנין לה" ולא
שמואל הקטן הוה אלא אינש אחרינא
ומחמת כיסופא הוא דעבד כי הא דיתיב רבי
וקא דריש והריח ריח שום, אמר "מי שאכל
שום יצא" עמד רבי חייא ויצא, עמדו כולן
ויצאו, בשחר מצאו רבי שמעון בר' לרבי
חייא, אמר ליה אתה הוא שצעדת לאבא?
אמר לו לא תהא כזאת בישראל ורבי חייא
מהיכא גמיר לה? מרבי מאיר דתניא מעשה
באשה ארת שבאתה לבית מדרשו של ר"מ
אמרה לו: רבי, אחד מכם קדשני בביאה עמד
רבי מאיר וכתב לה גט כריתות ונתן לה
עמדו כתבו כולם ונתנו לה ור"מ מהיכא
גמיר לה משמואל הקטן, ושמואל הקטן
מהיכא גמיר לה משכניה בן יחיאל
שכניה בן יחיאל מבני עילם ויאמר
לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונושב נשים נכריות מעמי הארץ, ועתה יש
מקוה לישראל על זאת" ושכניה בן יחיאל מהיכא גמר לה מיהושע דכתיב
ויאמר ה' אל יהושע קום לך למה זה אתה נופל על פניך חטא *ישראל:
אמר לפניו: רבש"ע מי חטא אמר לו וכי דילטור אני, לך הטל גורלות
ואיבעית אימא ממשה דכתיב "עוד אנה מאנתם" ת"ר "משמתו נביאים
האחרונים חגי זכריה ומלאכי נסתלקה רוח הקודש מישראל ואף על פי כן
היו משתמשין בבת קול, פעם ארת היו מסובין בעליית בית גוריה בירחו
ונתנה עליהם בת קול מן השמים "יש כאן אחד *ישראי שתשרה עליו שכינה
(כמשה רבינו) אלא שאין דורו זכאי לכך" נתנו חכמים את עיניהם בהלל הזקן
"וכשמת אמרו עליו הי חסיד הי עניו תלמידו של עזרא, שוב פעם ארת היו
מסובין בעליה ביבנה ונתנה עליהם בת קול מן השמים "יש כאן אחד שראוי
שתשרה עליו שכינה אלא שאין דורו זכאי לכך" נתנו חכמים את עיניהם
בשמואל הקטן וכשמת אמרו עליו הי חסיד הי עניו תלמידו של הלל אף "הוא
אמר בשעת מיתתו שמעון, ושמעאל לרבא, וחברותי לקטלא, ושאר עמא לביזא
ועקן סגיאן עתידין למיתי על עלמא, ועל יהודה בן בבא בקשו למי כן אלא
שנטרפה שעה שאין מספידין על הרוגי מלכות ת"ר "אין מעברין את השנה
אלא אם כן ירצה נשיא "ומעשה ברבן גמליאל שהלך ליטול רשות אצל
שלטון אחד שבסוריא ושהה לבא ועיברו את השנה על מנת שירצה רבן
גמליאל וכשבא ר"ג ואמר "רוצה אני" נמצאת שנה מעוברת תנו רבנן "אין
מעברין את השנה אלא אם כן היתה צריכה מפני הדרכים ומפני הגשרים
ומפני תבורי פסחים, ומפני גליות ישראל שנעקרו ממקומן ועדיין לא הגיעו
אבל לא מפני השלג ולא מפני הצינה ולא מפני גליות ישראל שלא עקרו
ממקומן ת"ר "אין מעברין את השנה לא מפני הגדיים ולא מפני
הטלאים ולא מפני הגוזלות שלא פרחו אבל עושין אותן סעד לשנה
ביצד רבי יאי אומר משום רבן שמעון בן גמליאל מהדרין אותנא לכן
דגוזליא רביכין ואמריא *לדרקין וזימנא דאביבא לא ממא ושפרת מלתא
באנפאי ואוסיפית על שתא דא תלתין יומין מיתיבי כמה *עיבור השנה
שלשים יום רבן שמעון בן גמליאל אומר חדש רצו שלשים יום, תא חזי מאי איכא בין
תקיפאי

רבינו חננאל

במזומנים לה מעשה ברבן גמליאל שאמר השבימו שבעה לעלייה עלה ומצא שמונה • אמר מי שעלה
שלא ברשות יחיד אמר שמואל הקטן אני עליתי שלא ברשות ולא לעבר עליתי אלא ללמוד הלכה הוצרכתי
פי' כל המשכיסין המקרימין ומכנסין בעלייה מן המזומנין והעולה אח"כ הוא העולה שלא ברשות כי רבן
גמליאל לא הרשה לעלות אלא ז' וחבכנס אחר שכבנסי הז' שסיני • ולא שמואל הקטן היה אלא אחר היה
וירוש היה אלא לא רצה לבוזתו ובי' בירושלמי שלא עיברה באותו היום אלא השלינו אותו היום בדברי
תורה ועיברה ביום אחר • ושמואל הקטן עשה כך שלא להתבייש העולה שלא ברשות • שלמד שמואל
הקטן משכניה בן יחיאל ושכניה למדה מרבשיו • וכן סבינו בר' חייא עשמד ויצא מבשמנו של ר' כאשר
שמע לו שאכל שום יצא ולאו כי ר' חייא הוא שאכל שום אלא שלא להתבייש מי שאכלו •
ור' חייא למד מר' מאיר מר' מאיר למד מזה המעשה של שמואל הקטן ושמואל הקטן ושכניה ושכניה
מירושלם • כלומר לא ביקש הקב"ה לפרסם הדעשה אלא ע"י נורלות: פי' דילטור רבול: ת"ר משמתו
נביאים האחרונים חגי זכריה ומלאכי נסתלקה רוח"ק מישראל • ועדיין היו משתמשים בב"ק ניחנה עליהן
ב"ק מן השמים יש בן אדם אחר שראוי שתשרה שכינה עליו אלא שאין דורו ראוי לכך נתנו חכמים עיניהן
בהלל הזקן וכשמת אמרו עליו הי עניו הי חסיד מתלמידיו של עזרא • וכן עוד ניחנה עליהן בת קול
בענין הזה ונתנו חכמים עיניהם בשמואל הקטן • וכשמת אמרו עליו הי עניו הי חסיד תלמידו של הלל
ואף על רבי יהודה בן בבא ביקשו לסור כן אלא שנטרפה שעה כי' • אף הוא שמואל הקטן אמר בשעת
מיתתו בענין נבואות • שמעון ושמעאל לחרבא וחברותי לקטלא כי': ת"ר אין מעברין את השנה אלא
אם ירצה נשיא • ומעשה ברבן גמליאל שהלך אצל הנמון כי' • ת"ר אין מעברין את השנה אלא אם
כן היתה צריכה לכך [מפני הדרכים ומפני הגשרים ומפני תבורי פסחים ומפני גליות שנעקרו ממקומן ועדיין
לא הגיעו אבל לא מפני השלג ולא מפני הצינה ולא מפני גליות שלא נעקרו ממקומן]. ושניא כי הא דת"ר
משום רשב"ג מהדרין אותנא לכן דגוליא רביכין ואמריא דדרקין וזימנא דאביבא לא ממא ושפרת מלתא
באנפאי

גמרא וכשמת אומרים עליו. כפין זה בברכות דף ו ע"ב וכרבינו יונה שם: תוספות ד"ה בת קול וכו' לך קורין לאותו כ"ק • עיין פרי"מ פרק מ"ז ממשה ו דינמות: ד"ה רשב"ג וכו' וי"ל דלשון
תורה למד • עיין תפנית דף כט ע"א מרש"י ותוספות שם:

[מלכים כח.]

[לקמן מג:]

יומא מ: סוטה מח: [תוספות שם ד"ה]

[ברכות מ.]

לא יגיעו לבא בגיל הש"ל

עדיות פ"ז מ"ז ע"ב

[תוספות פ"ב ע"ב]

[תוספות שם]

[ע"ל דרקין כו' מרגוס של דק דמדק בפר' בגלה מ"ז ד"ה וכלא בתוספות דמדקין]

מסורת השס

עין משפט נר מצוה

סז א ב מיי' פיד מהל' קידוש החדש הלכה ו' והלכה יב:

פח ג מיי' שם הל' ה:

פט ד מיי' שם הלכה ז:

צ ה מיי' שם הלכה ז:

צא ו מיי' שם הל' ח:

צב ז מיי' שם הל' ח:

נוסח אין מעברין את השנה אלא (בחב') בהמזומנים לי' הנשים

נוסח/מבנה אונשים שאחה לומרים לחפות על אחרים להבלעם מבושה

מבנה "כיצד אחת היו מסובין"

מבנה (יד ראש ב) סיומה של הנדחות ראשומו מבית השיא

ס"ל ליט רש"ל [וע"ל לעיל ש"ל מהרש"ל מוחק זה מעמה הנודע מ"מ כרמב"ם נסוף פ' שניעי לשמונה פרקים כתב הנוסחת כדאיתא לפניו וע"ש פירושו וכן ביאור פרשה בשלא רמז רס"ל כפתיק כמשה ועי' מרבה מה. וכב"ג קלד. ונמצוטי לגדות הכלה וכן בריב מפרש' מלמה בפסמא וגרסתם כמשם רבינו ודע דגם בתוות דר' נתן ריש פרק יד' ליתא כמשה רבינו]

ממעטני דזומא · מה שהקשה על פירוש הקונטרס נסוף כיצה (שבת מז: ד"ה בגלילא) והמוליא יין (שם.מה:) משורש סס: **מן** שומרי שיבלת · והא דתניא בפרק בתרא דמעשר שני (מ"ח) אמר ר' יהודה בר אמרה היו שולחין אל בעלי הבתים שבמדינה מהרו והתקיני פירותיכם עד שלא הגיע שמש ביעור עד שבת ר' מקיבא ולימד כל פירות שלא בא לעוטת מעשרות פטורים מן הביעור הכא ר"ג קדם לרבי עקיבא היה: **בתר** דעברוהו · פירוש והיה ט תבר ר' אלעזר בן עזריה שהיה נשיא עמו לך אמר באנפי חברלה: **אי** דילמא מעברין · פירש בקונטרס משום דתקופה דאוריתא כדכתיב (שמות לד) חג האסיף תקופת השנה וקשה דאביב נמי דאוריתא כדכתיב (דברים טז) שמור את חדש האביב וכן פירוש האילן (שמות טג) וחג הקציר בכורי מעשיך וגרלה דהייט שמחת דתקופה משום דלא אפשר לעשות כה אכל בפירות האילן ובאביב עבידי דמטו בהו: **אין** מעברין השנה אלא ביהודה · והא דר' עקיבא עיבר השנה בגהרדעא ברים פרק האשה שלש (יבמות דף קמו. ושם) ובגהרדעא מחולה נאלרן שאני רבי עקיבא שלא הגיע כמוהו בארץ ישראל כדאמרינן בסוף ברכות (דף סג·) ואי"ש והא אמרינן בזה בורר (לקמן דף כו· ושם) ר' חייא בר זרזקי ור"ש בן יהודה הוו קאזלי לעבר השנה בבסיא ועסיא חולה נאלרן כדמוכח בחזקת הבתים (ב"מ דף מו· שם) דאמר כל שהרלה הקב"ה למשה חייב במעבר למשוטי ערכסיים עסיא ואספמיא ואין לומר דלא הגיעו כמוהם דהא ר"ל קרי לה רומי בקר ויש לומר דעיבורא דהתם הייט חישוב בעלמא כמו ועיבר ג' שנים זו אחר זו דרבי עקיבא לקמן (דף יב.) דחזרו ב"ד וישבו וקבעו בארץ ישראל תדע דהתם שנה שביעית היתה ותניא לקמן דאין מעברין בשביעית ואי"ל דר' עקיבא חושבנא בעלמא עבד בגהרדעא אלא דאדרבי עקיבא שלא הגיע כמוהו סמכו ואדר"ש בן יהודא לא סמכו והדור עבד חושבנא דבברכות (דף סג.) משמע חשובדא דתניא דקביעות חמש עבד ובירושלמי אמרינן בהדיא דבשאין יסודו לעבר אותה בארץ ישראל מעברין אותה בחולה נאלרן ירמיה יחזקאל ברוך בן גריה עיבדו בחוץ לארץ והדר מייתי שובד' דתניא וקשה קלת דברכות (שם:) נפקא לן מדכתיב כי מציון תצא תורה וגו' והכא מייתי מלשכנו תדרשו*): רלאייה

*)[ופי' תוספות בשבועות לא: ד"ה ותאמר]

תקופאי קדמאי לעיבורתני בתראי דתניא *מעשה ברבן גמליאל שהיה יושב על גב מעלה בהר הבית והיה יוחנן סופר הלו עומד לפניו ושלש אגרות חתומות לפניו מונחות אמר לו חול אגרתא חדא וכתוב לארבע בני גלילאה עילאה ולארבע בני גלילאה תתאה שלומכון *יסגא מהודעין אנרנא לכון דזמן ביעורא מטא לאפרושי מעשרא ממעמנא דזוזתא חול אגרתא חדא וכתוב לארבע בני דרומא שלומכון יסגא מהודעין אנרנא לכון דזמן ביעורא מטא לאפרושי מעשרא מעזמרי שיבלא חול אגרתא חדא וכתוב לארבע בני גלוותא ולארבע דבמדי ולשאר כל גלוותא דישראל שלומכון יסגא לעלם מהודעין אנרנא לכון דזמן ביעורא דרכיכין ואימריא *עילכין וזמנא דאביבא לא מטא ושפרא מלרתא באנפאי ובאנפי חבריי ואוסיפית על שתא דא יומין תלתין דילמא בתר דעברוהו: תנו רבנן *על שלשה דברים מעברין את השנה על האביב ועל פירות האילן ועל התקופה על שנים מהן מעברין *ועל אחד מהן אין מעברין ובזמן שאביב אחד מהן הכל שמהן רבי שמעון בן גמליאל אומר על התקופה *אביביא לדון על התקופה שמהן אם על התקופה מעברין תיקו: *ת"ר על שלשה ארצות מעברין את השנה יהודה ועבר הירדן והגליל, על שתים מהן מעברין ועל אחת מהן אין מעברין, ובזמן שיהודה אחת מהן הכל שמהן שאין עומד בא אלא מיהודה. ת"ר *אין מעברין את השנה אלא ביהודה ואם עיברוה בגליל מעוברת, העיד חנניה איש אונו אם עיברוה בגליל אינה מעוברת א"ר יהודה בריה דרבי שמעון בן פזי מאי טעמא דחנניה איש אונו? אמר קרא *לשכנו תדרשו ובאת שמה "כל דרישה שאתה דורש לא יהיו אלא בשכנו של מקום ת"ר *אין מעברין את השנה אלא ביום ואם עיברוה בלילה אינה מעוברת *ואין מקדשין את החדש אלא ביום ואם קידשוהו בלילה אינו מקודש א"ר *אבא מאי קרא *תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו" איזהו חג שהחדש מתכסה בו? דווי אומר זה ראש השנה וכתיב "כי חוק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב" *מה משפט ביום אף קידוש החדש ביום ת"ר *אין מעברין את השנה בשני

פקיני קפלי · רבן גמליאל שהיה טהג שרלה חורק מורלא בתלמידים כדלתכמן בכבוכות (דף לו·) ובברכות (דף כז:) ובלילה השנה (דף כה·) דנעריה לר' יהושע ואפ"ה קפלי ליה ופפרא מילתא בתלפלי **ובתקפי** חברלי" ורבן שמעון בריה דהוה מטיטותני בתרלי כדלתמרינן בהשוכר תורה אור לת הפועלים (ב"מ דף סה·) **לא** לתמר "בתקפי חברלי": **דזמן ביעורא מפא** · שנה שלישית לא שנה לשמיטה כל מי שהיה מעבדותיו של שנה לתשוקה ושנה תייב לנעבדן עכשיו: תלומה ניתן לכהן, ומעשר ראשון לוי, ומעשר עני לעני, ומעשר שני מתבער בכ"מ שהוא שאם לא הנעלה לירושלים קודם פסח היה מבערו ערב פסח ומתודה בערתי הקדש": **ממעטני זיפא** · מקום קיטון הזיתים להתמסם זה על זה **בגליל** הוי זיתים מרובין **ובדרום** תמים מרובין, גליל, ודלוס-מתי"ש הן ואין לריך להודיעו על הביעור שקרובים הן לב"ד תכל לבני גולה שרחוקים מת"ש לריך להודיעם על הביעור שלא יאכלו חמץ בפסח: **דילפא** **בפר דמברוסי** לרבן גמליאל מבשיתו נעשה מנין: **על אביב** · אם לא בשלה (שמות יג) בחדש האביב ואין דמפרשים לפי שאין להם מהיכן להקריב העומר וקשה לי דאמרינן לקמן על שלש ארצות מעברין אם השנה על שתים מהן מעברין ואם בשלה תטולה ביהודה ולא בשלה מעבר הירדן ובגליל מעברין השנה ואי מטמא משום שומר הוא הרי בשלה התטולה ביהודה: **ועל פירות האילן** · אם מתאחר בשולם יותר ממנן שעלרת מעברין שעלרת זמן הבלה ביסורים דכתיב (במדבר כח) וביום הביסורים ואם לא יביאם בטולו לרגל לריך לעבוה ולעלות פעם אחרת: **ועל התקופה** · בין על התקופה תמה שמתעבבת וקמקלה שאין התקופה תגרי טפלה עד עבור החג, מעברין, דנפקא לן לקמן מקרא בין על התקופה עבת שמתמך זמנה עד ט"ז בניסן שהבאת העומר דילה בתוך התקופה עבת מעברין לדחות את המועדות כדלקמן (דף יב:): **ובזמן שאביב אחד** · מן הנשים שמתעברת שנה עליהן הכל שמהן שאין תושבין בדחיית הפסח לפי שאין התבואה ראויה ואין לאסור חדש נאלרן בשאביב ראויה לאכל ליקלר והשנה מתעברת על הפירות והתקופות עלינן שמן לאסור חדש נאלרן עליהן: ר"ע רשב"ג אומר על התקופה ול"ג אף: **פיבעיא לפו על** **התקופה שמהן** · שאם התקופה טפלה לתקינה בתחלה תגרי הם מעברין השנה בשביל דברים אחרים וזוחין את הזג בתוך ימות החורף חודש נמלא שולי רגלים מלטעברין בגשמים לפי שהביתים הולכין אחר תקופה החמה לפיכך כשהיא לריכה לעבר על פירות האילן וזה מלטרף עמו היו שמחין **לא** **דילמא** על **התקופה לחודה מעברין** ומפני שביעורה מן הסורה אתא רשב"ג למיפגא: **על שלש ארצות** · שלא הגיע אביב שלהן לא ארוחין ב"ד שמתאחר בהן זמן ביטול פירות האילן מעברין, שלשתן מלי הם: **על שתים מהן** · אפילו על עבר הירדן והגליל מעברין דהוחיל וברוכה דמיי לא משא אביב לא קריבן ביה חדש אביב לא מעברין אפילו לא הגיע ביהודה והגיע בעבר הירדן והגליל אין מעברין דהוחיל ומביאין שומר מעבר הירדן לא מגליל דתנן במנחות (דף סה:) "כרמל-ך ומלח בעינן מיכן אמרו אין שומר אלא מן הקרוב לירושלים דהייט יהודה, לא ביכר הקרוב לירושלים מביאין אותו ממקום רחוק ומעשה שבא שומר *מגנת בריפין ס' ושמי הלחם מבקשת מין סוכר: **ובזמן שיהודה אחת** · מן המאוחרות הכל שמהן לפי שאין שומר בא להיות מטה מן המוכחר אלא מיהודה הלכך אם ביטל ביהודה ומיברוה בשביל הבתים כשמגיע זמן העומר כבר יבשו תבואות שביהודה ואם בא לריך להביאו מעבר ארצות *ושוב אם בשלה אם ביכר יהודה ואחת מהבתים, אין קשה לכם אע"פ שראוי להביא מהג' לפי שמעתו להביא מהג: **אין מעברין אם השנה אלא** בב"ד הקבוע ביהודה: **שכנו של מקום** · ירושלים והא ביהודה: **שסדרם מסכסה בו** · שהלבנה אינה נראית בעולם לכל העולם דכתיב חדש בכסה: **עד אומר זה לשם השנה** · שמנה בראש חדש הוא אכל אחר חגים בחלמנא החדש הם וכתיב כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב מה משפט ביום דכתיב והיה ביום הנחילו את בניו וכתיב והיו אלה לכם לחקת משפט לדורותיכם אף קידוש ביום: **ת"ר אין** מעברין את השנה בשני

ציג א מיי' פ"ד מהל' קידוש החדש הל' ג ופיין בהשגות פרמ"ס:
צד ב מיי' סס הל' ד:
צה ג ד ה מיי' סס הלכה יג:
צו ו מיי' סס פ"ג הלכה מ:
צז ז מיי' סס פ"ד הלכה מו:

נוסחאי
נסיון להראות הכרל בין תקי פאי קדמאי לעיבורתני בתראי מאבנה

"חול אגרתא"

רבינו חננאל
באנפאי ואוסיפת על שתא דא תלתין יומין אינו אינה אינה דתני חדש ופריק רב אמא רבו חדש רבו שלשים יום ואקשינן תא חזי [מה] בין תקיני קמאי לעיבורתני בתראי תקיני קמאי דהוא רבן גמליאל דהוא בשכתב לא כתב אלא ושפרת מלרא באנפאי ובאנפי חבראי ואילו רשב"ג הוא עבורתן סגיא כדגרסינן בהשכר את הפועלים א"ר ג' עבורתנן הן אבא ובני בתורה ויהונתן בן שאול לא כתב ובאנפי חבראי אלא ושפר באנפאי בלבד ופרקינן דלמא ר' גמליאל לא כתב הכי אלא בתר דעברוה לרבן גמליאל ואתיבו בהדיה רבי אלעזר בן עזריה ומשום דאמ"ע כתב הכי: ת"ר על ג' סימנין מעברין את השנה על האביב ועל פירות האילן ועל התקופה על ב' מהן מעברין ועל א' מהן אין מעברין ובזמן שאביב אחד מהן הכל שמהן לעבר פי' על אלו סימנים ועל כיוצא בהם היתה מסורת בידם שכל זמן שבית דין מסמחה בישראל יש לו רשות לעבר על הסימנים הללו וכדגרסינן בר"ה פרק ארבעה (כח א) כי חזית דמשכה תקופת טבת עד ששה עשר בניסן עבורה לההיא שתא ולא תחדש לה וכך היתה הלכה למשה מסיני שמעברין את השנה על האביב ועל סימנים אחרים ואם אינו מצוי להיקרב כלל אביב שבניסן וצריכין שיהיה מצוי ביהודה ובעבר הירדן ובגליל ואם היה מצוי בשתים מקרובאחת מהן לא היה מצוי לא היו מעברין דת"ר על ג' ארצות מעברין את השנה יהודה ועבר הירדן וגליל על שתים מהן מעברין (ועל אחת מהן מעברין) ועל אחת מהן אין מעברין ובזמן שארץ יהודה אחת מהן הכל שמהין לעבר שאין עובר בא אלא מיהודה: ת"ר אין מעברין את השנה אלא ביום ואם עיברוה בלילה אינה מעוברת ואין מקדשין את החדש אלא ביום ואם קידשוהו בלילה אינו מקודש · שנאמר תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו איזהו חג שהחדש מתכסה בו הוי אומר זה ר"ה פי' אין מזכירין בר"ה ובראש חדשים לא בתפלה ולא בשלחה וכתיב ביה כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב מה משפט ביום דכתיב והיה ביום הנחילו את בניו וכתיב והיו אלה לכם לחקת משפט לדורותיכם אף קידוש ביום: ת"ר אין מעברין את השנה

נוסחאי
הלכות ציבור טנה
• מה זורם לרבן
• על ג' ארצות אלא הגיע טם אביב
• אין מעברים אלא ביום
• אין מעברים אלא ביום
• אין מעברים בשני בשבת

גליון השס גמרא ואל אחד מהן אין מעברין · עיין ר"ש דף כא ע"א תוספות ד"ה כי :

[תוספתא פ"ב]
[תוספתא שם]
[תוספתא פ"ב]
[ר"ש פס: מגילה כא.]
[תוספתא פ"ב]
[ר"ש מ:, ר"ש מ.]
[ר"ש פס: מגילה כא.]
[תוספתא פ"ב]
ל"ל מגנות
ל"ל יבשא לעלם וכ"ל בסמוך רש"ל
ל"ל עיקין וכ"ל בתוספ'